

ไชยชนก ชิตชอบ

'ไชยชนก'สั่งหน่วยงานสังกัดดีอี เร่งลดค่าครองชีพ-คุมภัยดิจิทัล

กรุงเทพธุรกิจ ● รมว.ดีอี ประชุม
นัดแรก สั่งเดินหน้าภารกิจด่วน เสริมความมั่นคงดิจิทัล เจรจา
ลดค่าธรรมเนียมแพลตฟอร์ม
อีคอมเมิร์ซ และนำเทคโนโลยี AI
- ดาวเทียมรับมือภัยพิบัติ

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าเมื่อวันที่ 1 ต.ค.
นายไชยชนก ชิตชอบ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ
สังคม (ดีอี) เป็นประธานการประชุม
ผู้บริหารระดับสูง (Top Executives)
ครั้งที่ 1/2568 โดยมีนายพรช
อนันตศิลป์ ปลัดกระทรวงดีอี
ผู้บริหาร และหัวหน้าหน่วยงานใน
สังกัด เข้าร่วมที่ห้องประชุม CB 303
อาคารรัฐสภา และผ่านระบบวิดีโอ
คอนเฟอเรนซ์

รายงานจากห้องประชุม
นายไชยชนกได้เรียกประชุม
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงดีอี
เพื่อมอบแนวทางนโยบายชัดเจน
โดยเน้นให้เร่งรัดผลลัพธ์
ใน 4 เดือนข้างหน้า ไม่เน้นสร้าง
โครงการใหม่ แต่เพิ่มประสิทธิภาพ
ในงานเดิม โดยมุ่งไปที่ 3 ด้านหลัก
คือ 1.สร้างความมั่นคงทางดิจิทัล

2.หาแนวทางการลดภาระค่าครองชีพ
3.ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีรับมือ
ภัยธรรมชาติ

ด้านความมั่นคง นายไชยชนก
เสนอให้นำแนวคิด "Digital Wall"
มาประยุกต์ใช้ตามแนวชายแดนติดตั้ง
กล้องและเซนเซอร์ เชื่อมโยง
กับหน่วยงานด้านความมั่นคง
ระดับชาติและภูมิภาค เพื่อเฝ้า
ระวังภัยคุกคามข้ามแดน พร้อม
กำชับการบูรณาการข้อมูลร่วมกับ
กสทช. และกระทรวงมหาดไทย
เพื่อสกัดภัยคุกคามออนไลน์ เช่น
คอลเซ็นเตอร์หลอกลวง เว็บพนัน
และเว็บไซต์ผิดกฎหมาย

ขณะเดียวกัน ในด้านเศรษฐกิจ
ได้สั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เจรจากับแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ
และผู้ผลิตลิเวอรีรายใหญ่ เช่น
ช้อปปี้, ลาซาด้า เพื่อลดค่าธรรมเนียม
GP จาก 30% เหลือ 15-20%
เป็นการชั่วคราวหวังบรรเทาภาระ
ผู้ประกอบการรายย่อย และช่วยให้
ประชาชนเข้าถึงสินค้าจำเป็นในราคา
ที่เหมาะสมมากขึ้น โดยย้ำว่า
ระยะสั้นจะยังไม่สนับสนุน

การลงทุนใหม่ที่อาจเพิ่มภาระ
เว้นแต่โครงการจำเป็นเร่งด่วน
เพื่อสาธารณะ

ส่วนการรับมือภัยธรรมชาติ
นายไชยชนกให้นำหนักกับ
การใช้เทคโนโลยีดาวเทียมและ
ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อคาดการณ์
ภัยพิบัติล่วงหน้า ทั้งฝนตกหนัก
น้ำท่วม แผ่นดินไหว

พร้อมสั่งให้เร่งจัดทำแผน
บูรณาการระบบเตือนภัยที่แม่นยำ
ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับ
ประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพรัฐ
ในการลดความเสียหายและคุ้มครอง
ชีวิต-ทรัพย์สินประชาชนได้อย่าง
ทันที่

'อำนาจพิเรนทร์'

(มิเชล ฟูโกต์ & ฉากละครเวทีเรื่อง Ubu Roi ที่ตลใจแนวคิดอำนาจพิเรนทร์ของเขา)

การเมืองวัฒนธรรม เกษียร เตชะพีระ

อาจารย์พิรงรอง รามสูต กรรมการ กสทช. ได้แสดงความวิตกไว้ในที่ประชุมร่วมกับองค์กรวิชาชีพสื่อและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อ 12 กันยายน ศกนี้ ตอนหนึ่งว่า :

“จากกรณีเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2568 มีพิธีกรรายการโทรทัศน์ระดับชาติได้จัดรายการผ่านสื่อสังคมออนไลน์ กล่าวคำหยาบคาย ลบหลู่ดูหมิ่น เหยียดหยาม ล้อเลียน ตีตรา สร้างอคติและภาพเหมารวมแก่กลุ่มเปราะบาง ในกรณีนี้คือผู้ป่วยซึมเศร้าและผู้มีความหลากหลายทางเพศและสตรี...”

“ความรุนแรงเป็นเรื่องที่ กสทช. ชุดนี้ให้ความสำคัญอย่างมาก ความรุนแรงที่ปรากฏในเนื้อหาสื่อ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่สื่อลดต้นทุนการผลิตและไปเอาเนื้อหาจากออนไลน์ ซึ่งมักเน้นความรุนแรง มีการเหยียด ตีตรา ไปจนถึงการสร้างเกลียดชัง มานำเสนอต่อ...” (<https://www.thairath.co.th/news/>

governmentpolicy/2382517)

ผมคิดว่าปรากฏการณ์ผิดแปลกปกตทางสื่อดังกล่าว อาจทำความเข้าใจได้โดยประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่อง “อำนาจพิเรนทร์” (le pouvoir grotesque) ของ มิเชล ฟูโกต์ นักประวัติศาสตร์ระบบความคิดชาวฝรั่งเศสชื่อดังผู้ล่วงลับ (1926-1984)

ฟูโกต์แนะนำแนวคิดนี้ไว้ในชุดคำบรรยาย ณ Collège de France กรุงปารีสเมื่อปี 1975 เขาอธิบาย “อำนาจพิเรนทร์” ไว้โดยสังเขปว่ามันคือ : “การเพิ่มผลลัพธ์แห่งอำนาจให้สูงสุดบนพื้นฐานแห่งการขาดคุณสมบัติของผู้ผลิตผลลัพธ์เหล่านั้นเอง” (“la maximalisation des effets de pouvoir à partir de la disqualification de celui qui les produit” อ้างอิงจาก Michel Foucault, << Leçon du 3 janvier 1975 >>, les Anormaux. Cours au Collège de France, 1974-1975, Paris, Ehes/Gallimard/Seuil, 1999)

อำนาจพิเรนทร์นับเป็นเทคโนโลยีทางอำนาจชนิดหนึ่ง ที่บ่งชี้ถึงวาทกรรมหรือการใช้อำนาจของบุคคลอย่างมิได้

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 478

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 3 - พุธสัปดาห์ 9 ตุลาคม 2568

ปีที่: 45

ฉบับที่: 2355

หน้า: 42(ขวา), 43

Col.Inch: 132.46 Ad Value: 63,315.88

PRValue (x3): 189,947.64

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: การเมืองวัฒนธรรม: 'อำนาจพิเรนทร์'

ลัดส่วนกับคุณสมบัติหรือตำแหน่งฐานะที่เป็นจริงของเขา/เธอ ถึงแม้บุคคลนั้นจะดูดาดๆ ฟันเพชรธรรมดา หรือกระทั่งนำหัวเราะเยาะด้วยซ้ำไป แต่กระนั้นเขา/เธอก็สามารถลำแดงผลลัพธ์แห่งอำนาจออกมาได้อย่างทะลวงลึก

มันลำแดงให้เห็นเป็นดราม่าซึ่งการที่ใครก็หลีกเลี่ยงอำนาจไปไม่พ้น, ว่าแม้แต่บุคคลผู้นำหัวเราะเย้ยหยันที่สุดก็ยังคงสามารถบังคับใช้กฎเกณฑ์ กำหนดวาทกรรมและ

ลงโทษการเห็นต่างได้

อำนาจจึงไม่สูญเสียประสิทธิภาพของมันไปแม้เมื่อผู้ใช้มันเป็นใครสักคนที่นำหัวเราะเยาะ เง่าหรือล้มละลายทางศีลธรรมแล้วก็ตาม ท่าทางของเขา/เธออาจดูเหมือนตัวตลกจ๋าววด แต่กลับยึดกุมสิทธิอำนาจไว้มหาศาล
อำนาจพิเรนทร์ไม่ใช่ภาวะวิปริตผิดปกติ หากเป็นอาการแห่งการทำงานของอำนาจ ซึ่งยังทำหน้าที่ได้เต็ม

(ซินเธีย เฟลอร์ & ตัวอย่างอำนาจพิเรนทร์ของผู้ร่วมสมัยนานาชาติ : ประธานาธิบดีทรัมป์เต้นรำ, ประธานาธิบดีมิลเลแห่งอาร์เจนตินากัดแก้วเกลือไฟฟ้า, ประธานาธิบดีปราโบโวแห่งอินโดนีเซียเต้นรำ, นายฯ ประยุทธ์โยนเปลือกกล้วยใส่สื่อ <https://www.facebook.com/watch/?ref=saved&v=767569122818737>)

แง่มุมเปรียบเทียบ	อำนาจอธิปไตย	อำนาจเชิงวินัย	อำนาจพิเรนทร์
กลไก	<u>การลำแดงมหรสพความรุนแรงออกมาต่อหน้าธารกำนัล (เช่นการประหาร) เพื่อสาธิตอำนาจสมบูรณ์-ฉะสิทธิ์ราชย์ให้ประจักษ์</u>	<u>ดำเนินการอย่างแนบเนียนผ่านการสอดส่องตรวจตรา และการทำให้เป็นปกติตลอดเวลา เพื่อสร้าง "ร่างกายที่แข็งแกร่ง" ซึ่งกำกับควบคุมตัวเองขึ้นมา การนี้พบเห็นได้ในสถาบันต่าง ๆ อาทิ เรือนจำ โรงเรียนและโรงพยาบาล</u>	<u>ทำหน้าที่เหมือนรูปแบบอำนาจจะระงับที่ซึ่งความไร้ประสิทธิภาพและนำหัวเราะเย้ยหยันของผู้ปกครองกลับกลายเป็นเครื่องมือยื่นกรณการครอบงำและอ้างการควบคุมไว้</u>
ผลต่อร่างกาย	<u>ประยุกต์ใช้อำนาจต่อร่างกายอย่างรุนแรงโดยตรงในฐานะวิถีการลงโทษการล่วงละเมิดต่อองค์อธิปัตย์</u>	<u>ควบคุมร่างกายโดยอ้อมด้วยการปลูกฝังวินัยในตัวเองและพฤติกรรมที่เป็นปกติไว้</u>	<u>ใช้สิ่งที่นำหัวเราะเย้ยหยันและทเรศรังเกียจมาช่วยให้เกิดการสนองตอบทางอารมณ์ สาธิตให้ประจักษ์ว่าอำนาจเป็นได้ทั้งสิ่งที่น่ารังเกียจเหยียดหยามและหัวเราะเย้ยหยัน</u>
ทัศนวิสัย	<u>อำนาจขององค์อธิปัตย์เป็นที่เห็นเด่นชัดของสาธารณชนโดยมุ่งตั้งใจให้สองขั้วและเชื่อฟังทำตาม</u>	<u>อำนาจมักกลายเป็นสิ่งที่มองไม่ค่อยเห็น ขณะฝัดกอดอำนาจกลับถูกทำให้มองเห็นได้และเฝ้าสังเกตติดตามตรวจตราได้ตลอดเวลา (เหมือนศกตาวพิเศษของเบนแตร)</u>	<u>ดึงความสนใจไปที่ข้อบกพร่องและความบ่อนทำลายของปกครอง โดยอำพรางกลไกการควบคุมแท้จริงไว้</u>

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 478

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 3 - พุธสัปดาห์ 9 ตุลาคม 2568

ปีที่: 45

ฉบับที่: 2355

หน้า: 42(ขวา), 43

Col.Inch: 132.46 Ad Value: 63,315.88

PRValue (x3): 189,947.64

คลิก: สี่สี่

คอลัมน์: การเมืองวัฒนธรรม: 'อำนาจพิเรนทร์'

กำลังแม่เมื่อร่างทรงของอำนาจเป็นคณึงง่าไม่น่าเชื่อถือก็ตาม

ฟโกต์ได้แรงดลใจเรื่องอำนาจพิเรนทร์นี้มาจากตัวเอกในละครเวทีเรื่อง Ubu Roi หรือพระราชอาชญา ประพันธ์ โดย Alfred Jarry (1873-1907) นักเขียนเรื่องเชิงสัญลักษณ์ชาวฝรั่งเศส ผู้เขียนละครตลกล้อเลียนเรื่องนี้ขึ้นและนำออกแสดงเมื่อปี 1896 ปรากฏว่ามีคนจัดแสดงได้ครั้งเดียวแล้วก็เลิก คำที่ผู้ชมขัดเคืองต่อความโกลาหลอลหม่านและลามกอนาจารของมัน ด้วยเนื้อหาที่คลุ้มคลั่งพิลึกพิเรนทร์ พลิกคว่ำกฎเกณฑ์ปทัสสถานธรรมเนียมประเพณีทางวัฒนธรรม ทว่า ผู้เขียนและละครเรื่องนี้ได้รับยกย่องในกาลต่อมาว่าบุกเบิกทางให้แก่ละครแปลกวิสัย (Theatre of the Absurd) ในศตวรรษที่ยี่สิบ (<https://www.britannica.com/biography/Alfred-Jarry>)

Cynthia Fleury ศาสตราจารย์ด้านปรัชญาและจิตวิเคราะห์ชาวฝรั่งเศสได้ประยุกต์แนวคิดอำนาจพิเรนทร์มาอธิบายปรากฏการณ์การเมืองปัจจุบันไว้ทางทีวี France Culture เมื่อเร็วๆ นี้ ในหัวข้อ "Se dirige-t-on vers un pouvoir grotesque?" (เรากำลังบ้ายหน้าไปสู่อำนาจพิเรนทร์กระนั้นหรือ?) ว่า :

ออำนาจพิเรนทร์คือพลังในการแสดงมหรสพ (spectacle) ออกมาต่อสาธารณชน โดยผันแปรไปไม่หยุด หย่อนให้เป็นละคร เป็นดราม่า หยาบคายลามกอนาจารในความหมายตรงตัวตามศัพท์ กล่าวคือ

จัดฉากให้มันวอร์ เกินเลย ไม่ชอบไม่ควร หยาบช้ำลามกดูหมิ่นเหยียดหยาม

ทุกวันนี้อำนาจพิเรนทร์ผลิตความบันเทิงเร้ารูปแบบหนึ่งออกมาเพราะมันประกบคู่เข้ากับสิ่งที่น่าเย้ยหยัน ก็แลสิ่งที่น่าเย้ยหยันนั้นทำให้ผู้คนยิ้มรำหัวเราะเสมอ คำที่มันกระทบโดนแนวโน้ม/สันดานไฟต่ำถ้อยเถื่อนในตัวผู้คน

อำนาจพิเรนทร์เป็นปรากฏการณ์ในสังคมมหรสพ มันสะท้อระอนบ่อนเบียดสมมติโลโก้ของคนเรา ให้เรากลายเป็นแค่ผู้ชม คนดู กระตุ้นพฤติกรรมแอบส่องจ้องมองของคนเรา

ของพิเรนทร์คือสิ่งที่ลวงล้ำข้ามเส้นจำกัด บ่อนทำลายปทัสสถานร่วมกันในสังคม รวมเลยไปถึงกระทั่งกฎหมายบ้านเมืองหรือสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศ

เหนืออื่นใด อำนาจพิเรนทร์ปลดปล่อยความรู้สึกพิเรนทร์ในตัวเราแต่ละคนออกมา มันผลิตใบบ่อนุญาตให้ เราทำตามแรงกระตุ้น/ความอยากโดยไม่ต้องหักห้ามไตร่ตรอง คล้อยตามแรงยั่วชวนอันล่อลวงต่างๆ

ในฐานะนักเขียนรัฐศาสตร์ ผมก็อดสงสัยไม่ได้ว่าแล้วอำนาจพิเรนทร์มันต่างจากอำนาจอธิปไตยแบบที่เรารู้จักมักคุ้น และอำนาจเชิงวินัยของระบบการลงทัณฑ์สมัยใหม่ที่ฟูโกต์พูดถึงในงานอีกชิ้นหนึ่งตรงไหนอย่างไร? (Michel Foucault, Surveiller et punir : Naissance de la prison, 1975)

ทำไงได้...ก็ลองถาม เอไอ (Google Gemini) ดู
ล่ะครับ ปรากฏากูตอบมาในรูปตารางเปรียบเทียบ
อย่างเป็นระบบเลยว่าดังนี้ : (Google Gemini@14
September 2025) ดูตารางเปรียบเทียบ ●